

LEMEZLOVAS

Ezen a frekvencián van,
ugyanazt hallja és legeli,
közös a tisztás. A dombokon
áttetszik a gépek fénykarimája.
Összeállt szólamok: esti vadász,
törzsi dob, vágató ménes,
tűzriadó a liftben, én és ő
a békébe szorult csatamezőn.
Bizsereg a nyakam.

Elkeni rajtam Csalavér vigyorát.
Az visszatér tűzzel, nem fél,
nem látja, kereszt az öklöm,
vízszint folyó, függőleg vízesés,
vörös korall a fejemen,
nem vagyok egyedül.
Megcsókolták a széles mosolyra
húzott tizenkétfogú varratot,
liftaknába dobtam az afgán kést.
Olyan nap ez, Csalavér kedvencét
süti, s az én számba adja.

Három ütem szabadít
meg a magasnyakútól,
mindent átíró ritmus.
Lábam között szorítom
a szívdobogását, átvágtat
a tisztáson velem, vele
izzó vastalpakon távozom,
a visszhang mögöttem végtelenedik.

*Az *Elcsendesülés* pályázat különdíjasa.

BINGE

Kinyitom a fagyasztót,
nyomot hagy a fogsorom,
levezénylem a hajótörést,
hullámhabot verek, sötétpiros
tátongásba intek matrózokat.

Vízicsúszdában lámpák
metsző félhold-fénye,
egyre biztosabban
nehezedek, mozdulni kéne,
evezők után kapni. Desszertvilla
címerig tejszínhabban,

ködbe borított delta,
vattacukor a szemek helyén.
Magától fordul a kormánylapát,
kilöködik az ajtó,
belsejéből jéghegyek merednek.

52 ZUHOG

Végighurcolja a folyosón,
többször fennakad, feszített húrok,
odakint tombol
az árnyék, a fényfolt egyre keskenyebb.

Egyenként kiveszi
a vizes ruhákat, megrázza.
Kínos összemossottság,
illatokon spórol, a fehér drótokon
gyorsul a pengés.
A biciklilezárót direkt behozza,
hátha elviszik.

Engem is hátha,
kiterülök az esőben, képzelem,
ahogy zuhog a talpa a linóleumon.
Behúzza a redőnyt előttem.
Most tisztul.

